

поповнити лави дорослих «жлобів», вдаючись до різноманітних практик порушення академічної доброчесності.

Таким чином, жаргонізми можуть розглядатися як неакадемічний (притаманний повсякденній, побутовій правосвідомості, емоційно насичений, оціночний за своєю основною функцією) маркер стану правової культури суспільства. Це свого роду продукт самопізнання й самооцінки суспільства, здатний виконувати соціально конструктивну роль. Усвідомлення у собі «жлоба» – перший крок на шляху витіснення його із себе.

Список використаних джерел:

1. Жаргон. Літературознавча енциклопедія : у 2 т. / авт.-уклад. Ю. І. Ковалів. Київ : ВЦ «Академія», 2007. Т. 1. С. 367-368.
2. Жлоб. Вікіпедія. URL: <https://ru.wiktionary.org/wiki/жлоб>
3. Загальне українознавство. URL: <https://www.facebook.com/604483103061873/posts/1172966389546872/>

ПОНЯТТЯ ТА ОСНОВНІ ЕЛЕМЕНТИ НОРМАТИВНОЇ СИСТЕМИ ЗАХИСТУ ГРОМАДЯНСЬКИХ ПРАВ ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ У РАМКАХ РАДИ ЄВРОПИ ЗА МІЖНАРОДНИМ ПРАВОМ

Дір І.Ю., к.ю.н.,

*професор кафедри міжнародного права та порівняльного
правознавства, Київський університет права НАН України;*

Надзвичайний і Повноважний Посол України; Заслужений юрист України

Одним із важливих чинників подальшого розвитку України як незалежної та демократичної держави – належне закріплення та забезпечення захисту громадянських прав людини. Після вступу України у 1995 році до Ради Європи Україна взяла на себе зобов'язання захищати права людини у рамках цієї організації.

Юридична наука досі чітко не визначила термін «нормативна система захисту громадянських прав людини в Україні у рамках Ради Європи за міжнародним правом». Проте, Велика українська юридична енциклопедія дає трактування терміну «права людини і міжнародне приватне право» як дві самостійні і незалежні сфери регулювання, які між собою взаємодіють, впливають одна на одну, але не збігаються [1, с. 607].

У загальному ж нормативну систему захисту громадянських прав людини в Україні у рамках Ради Європи за міжнародним правом можна охарактеризувати як систему норм і принципів міжнародних договорів та інших актів органів Ради Європи як обов'язкового, так і рекомендаційного характеру, судова прецедентна практика Європейського Суду з прав людини, що спрямовані на забезпечення належної реалізації, запобігання порушенню і відновлення порушення громадянських прав людини в Україні [2, с. 99].

Відповідно до даного визначення ми можемо визначити основні елементи, що формують нормативну систему захисту громадянських прав людини в Україні у рамках Ради Європи за міжнародним правом. Вони означені за окремими різновидами громадянських прав людини, серед яких:

1. Нормативна система захисту прав на життя в Україні у рамках Ради Європи за міжнародним правом.
2. Нормативна система захисту прав на честь і гідність в Україні у рамках Ради Європи за міжнародним правом.
3. Нормативна система захисту прав на свободу та особисту недоторканість в Україні у рамках Ради Європи за міжнародним правом.
4. Нормативна система захисту прав на недоторканість житла в Україні у рамках Ради Європи за міжнародним правом.
5. Нормативна система захисту прав на свободу віросповідання в Україні у рамках Ради Європи за міжнародним правом.
6. Нормативна система захисту прав на свободу пересування в Україні у рамках Ради Європи за міжнародним правом.
7. Нормативна система захисту прав на невтручання в особисте та сімейне життя в Україні у рамках Ради Європи за міжнародним правом.
8. Нормативна система захисту прав на таємницю кореспонденції в Україні у рамках Ради Європи за міжнародним правом.
9. Нормативна система захисту прав на використання рідної мови в Україні у рамках Ради Європи за міжнародним правом.
10. Нормативна система захисту прав на таємницю кореспонденції в Україні у рамках Ради Європи за міжнародним правом.
11. Нормативна система захисту прав на недопущення примусової асиміляції в Україні у рамках Ради Європи за міжнародним правом.
12. Нормативна система захисту прав на безпечне для життя і здоров'я довкілля в Україні у рамках Ради Європи за міжнародним правом [3, с. 634-639].

Ці елементи формують нормативну систему захисту громадянських прав людини в Україні у рамках Ради Європи за міжнародним правом.

У межах Ради Європи було утворено систему захисту прав людини, що складається з ряду правових інструментів і механізмів, одним із яких є Європейська конвенція про захист прав людини і основних свобод від 1950 року, яка регулює механізм захисту прав людини у рамках даної організації. Для України дана Конвенція набрала чинності у 1997 році [4].

Отже, вітчизняна юридична наука не дає чіткого визначення поняття «нормативна система захисту громадянських прав людини в Україні у рамках Ради Європи за міжнародним правом». Проте, проаналізувавши основні елементи можна охарактеризувати її як сукупність норм і принципів міжнародних договорів та інших актів, прийнятих Радою Європи.

Список використаних джерел:

1. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. Т.13: Міжнародне приватне право / редколог/: А. С. Довгерт (голова) та ін. Нац. акад. прав. наук України; Ін-т держави і права В. М. Корецького НАН України; Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого. К., 2021. 864 с.
2. Дір І. Ю., Палінчак М. М., Цебер Р. І., Несзмері Ш., Брочкова К. Система захисту прав людини в Україні у рамках Ради Європи : Монографія / Дір І. Ю., Палінчак М. М., Цебер Р. І., Несзмері Ш., Брочкова. К. – Ужгород : Поліграфцентр «Ліра», 2018. 372 с.
3. Піляєв І. С. Актуальні проблеми розвитку правової системи Ради Європи. *Держава і право: Збірник наукових праць*. 2003. Випуск 21. С. 634-639.
4. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text (дата звернення 30.05.2022)

ОСОБЛИВОСТІ КОДИФІКАЦІЇ ПРАВА УКРАЇНИ У ПЕРШІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ СТ.

*Козаченко А. І., д.ю.н., доц.,
завідувач кафедри теоретико-правових дисциплін,
Полтавський юридичний інститут Національного юридичного
університету імені Ярослава Мудрого*

Історико-правові дослідження кодифікації українського права першої половини ХІХ ст. розпочалися на початку ХХ ст. У 60-ті роки